

РАЗГОВОР НА ДР. ТОДОР ЖИВКОВ С ДР. ФИДЕЛ КАСТРО

/9 април 1979 г./

Латинска Америка като цяло продължава да бъде район на бурни социални сътресения и Социалистическият интернационал, въпреки големите си усилия, няма дългосрочни перспективи да утвърди своето влияние в континента. През двадесетте години, изминали от победата на кубинската революция социалните и политически процеси в района не са се развивали така бързо и успешно, както е очаквал това Фидел Кастро, но той е уверен, че близките две десетилетия ще донесат големи и положителни промени в Латинска Америка.

В Никарагуа падането на диктатора Сомоса е неизбежно. Трите криле на революционната въоръжена организация Сандинистки фронт за освобождение преди около месец са подписали в Куба споразумение за единодействие, което се изпълнява. Куба помага на бойците от фронта, стари приятели на кубинската революция, с различни средства, включително и с оръжие. Тъй като по понятни причини не може да им даде оръжие съветско производство, снабдява ги главно с автомати от малкото останали й резерви от оръжие от западен произход. От Виетнам е получила към 500-600 американски автомата, които също е предала на сандинистите.

Тази кубинска помощ за бойците от Никарагуа се осъществява не непосредствено, а чрез фактическия първи ръководител на Панама генерал Омар Торихос. Фидел Кастро намира този факт за много положителен.

Бойците от Сандинисткия фронт са зрели революционери с марксистко-ленински убеждения. Кубинските другари ги съветват да не дават гласност на тези убеждения, да не говорят за марксизъм-ленинизъм и за социализъм и засега да издигат други лозунги - за демокрация, възраждане на нацията и т.н. Тези съвети са били приети и се следват.

Гренада, малък остров с около 340 км² и 120 000 души население, но заемащ ключово положение в Караибско море, неотдавна е станал място на действие на много положителни събития. Група от 40 революционери, марксисти-ленинци по убеждения и приятели на Куба, начеро с Морис Бишоп, са успели чрез въоръжена акция да свалят правителството на реакционера Ерик Гейри, агент на САЩ и приятел на Пиночет. Положението на новата власт обаче не е още утвърдено, най-вече заради това, че не разполага с достатъчно средства за своята отбрана. Оръжието, взето от армията и полицията на предишния режим, представлява 600-700 пушки старо английско производство. Съществува реалната опасност група от 200-300 добре въоръжени чужди наемници да нахлуе на острова и да възстанови Гейри. Поради това Куба е оказала помощ с оръжие и на Гренада - предала е на революционерите няколко стотин бройки леко стрелково оръжие китайско,

корейско и западноевропейско производство. Това обаче не е достатъчно, тъй като Гренада тепърва ще създава народна милиция и Куба ще се стреми да ѝ помогне в нейното въоръжаване.

Във връзка с необходимостта да се окаже помощ на революционните сили в Латинска Америка др. Фидел Кастро сподели, че Куба се чувства затруднена да им предостави оръжие по няколко причини. Първо, запасите ѝ от оръжие от западен произход са почти на изчерпване. Второ, със СССР има договореност да не предоставя предаденото ѝ съветско оръжие на трети страни. В тази връзка се интересува от възможността да се получи такова оръжие от България, като изтъкна, че то би било добре дошло даже и да не е произведено по западни, а по съветски образци, стига да не носи щемпела на съответните военни заводи.

9 април 1979 г.